
Ole Norrback (Indlæg)

Värderade president, ministrar, parlamentariker.

Högstämda tal hör jubileer till, men jubileer skall också stämma till eftertanke. Blev allt som det var tänkt? Om inte, varför? Väjer man för de svåra frågorna, är det svårt att få förbättringar till stånd.

Gränshinderforums femte verksamhetsår närmar sig sitt slut. Förväntningarna, åtminstone i den här salen, i det här forumet, var stora. Äntligen skulle gränshindren undanröjas! En ärlig och kritisk utvärdering ger tyvärr inte den rosiga bild, som förväntades för fem år sedan.

Några tiotal gränshinder har försvunnit varje år. Det antalet borde rimligen ha varit betydligt större. Samtidigt har nya hinder uppstått, förmodligen i minst samma takt som gamla har avlägsnats. På den här punkten är saldot knappast på plus.

Arbetet mot gränshindren har fått mera resurser, på nordisk, nationell och regional nivå. Hallå Norden är ett allt viktigare instrument när det gäller att samla information om gränshindren och att informera nordborna om hur man kan tackla hindren. De gränsregionala organen har byggt upp fungerande strukturer med berörda instanser, lokala och regionala myndigheter och andra och gör ett värdefullt arbete för dem som drabbats. Synligast bland dem just nu är Gränsetjänsten vid den norsk-svenska gränsen, Öresundsrådet, samt samarbetet inom flera organ på Nordkalotten. Sekretariatet i Köpenhamn har också fått tydliga förstärkningar. Resurskontot är mycket klart på plus.

Förändringarna är störst och tydligast när det gäller informationen och synligheten. Medierna, som gärna fokuserar på det som är illa, har långsamt hittat de nordiska gränshindren. De enskilda gränshindren får synlighet, främst i regionala myndigheter, medan de underliggande orsakerna ganska sällan analyseras.

Mest har synligheten ökat i den politiska debatten och här ska samarbetsministrarna ha ett stort tack för de aktiva inläggen i den här debatten. Jag tror det är första gången så här många har deltagit i debatten och det är också igen ett tecken på dess växande politiska intresse. Gränshindren finns numera på dagordning vid så gott som alla nordiska ministermöten. I Gränshinderforum är vi ändå av och till förvånade över våra svårigheter att nå fram med vår argumentering både till ämbetsmannakommittéerna och till ministerråden, också om det varierar. Statsministrarna skall ha ett erkännande för att de varje år vill höra om resultaten och problemen i arbetet mot gränshindren. Det är en paradox, och också en generalisering och inte en artighet mot åhörarna, men parlamentarikerna tycks vara mera intresserade än regeringarna, som ju har tillsatt oss!

Det var en historisk händelse när parlamenten i de nordiska länderna och de självstyrande områdena inom i stort sett samma vecka diskuterade gränshindren i Norden. Nordiska Rådets presidium, tillsammans med Gränshinderforum stod för initiativet. Också om det inte är min sak att rangordna intresset, fanns det skillnader i engagemanget mellan länderna. Om regler för arbetet i parlamentet utgör hinder för att diskutera viktiga frågor måste det vara fel på reglerna. Parlamentet är ju den plats där den politiska debatten i varje land bör föras.

Utan en tydlig politisk styrning kan inte arbetet mot gränshindren ge önskade och bestående resultat. Det gäller för övrigt allt annat nordiskt samarbete också.

När resultaten i det nordiska samarbetet inte svarar mot förväntningarna brukar man börja omorganisera. Det nordiska samarbetet har förmodligen det inofficiella världsrekordet i onödiga omorganiseringar. I stället för att ta

itu med orsakerna så börjar man omorganisera, man ägnar sig åt organisationerna i stället för innehållet. Varför brister det i resultat? Den frågan ska ställas och enligt vår åsikt är svaret på den punkten mycket enkel: Mera politisk styrning, tydligare politisk styrning.

Information

Talenummer

75

Type

Indlæg

Talerrolle

formand for Grænsehindersforum

Dato

31.10.12 12:41

--